

[Ministeren for offentlige arbejder]

hvorfor den i medfør af konventionens artikel 12, stk. 1, nedsatte Helsingforskommission vil være et naturligt forum for eventuelle drøftelser af eventuelle miljøkonsekvenser af en fast forbindelse over Storebælt. Ifølge Helsingforskonventionen består der dog ikke nogen pligt for de i konventionen deltagende stater til at konsultere eller underrette de øvrige medlemsstater om eventuelle miljømæssige konsekvenser i forbindelse med bygningen af broer eller andre faste forbindelser.

I konventionens artikel 10 om undersøgelse og udnyttelse af havbunden og dens undergrund fastslås det blot, at hver kontraherende part skal tage alle egnede forholdsregler med henblik på at forhindre forurening af havmiljøet i Østersøområdet som følge af undersøgelse eller udnyttelse af dens del af havbunden og dennes undergrund eller af enhver hermed forbundet aktivitet på havbunden eller dennes undergrund.

Spm. nr. S 996

Til *finansministeren* (6/4 87) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren sikre, at flytteudgifter, der refunderes offentligt ansatte f.eks. i toldvæsenet og forsvaret i forbindelse med en forflyttelse, fremover kan udbetales som en skattefri ydelse, således at de pågældende ikke rammes helt urimeligt af skattereformen?«

Begrundelse

En lang række lønmodtagergrupper med store ligningsmæssige fradrag på selvangivelsen rammes helt urimeligt af skattereformen. Et typisk eksempel herpå er den tjenestemand, f.eks. i toldvæsen eller forsvar, som forflyttes og i denne forbindelse modtager et tilskud til flytningen. Tilskuddet skal beskattes med den højeste marginalskat, ofte 68 pct., mens skatteværdien af det tilsvarende fradrag kun er 50 pct., samtidig med at de første 3.000 kr. ikke er fradragsberettigede.

Hvor den hidtidige behandling i skattemæssig henseende af sådanne tilskud var skatteneutral, vil en uændret fortsættelse af den tidligere praksis koste den pågældende forflyttede ganske mange penge, naturligvis afhængigt af flyttegodtgørelsens størrelse.

Problemet kan løses ved, at ministeren sikrer, at flyttegodtgørelsen kan udbetales som skattefri ydelse efter dokumentation.

Svar (15/4 87):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Til tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken ydes godtgørelse for udgifter i forbindelse med forflyttelse m.v. i henhold til aftale indgået mellem finansministeren og tjenestemændenes centralorganisationer, senest aftale af 26. februar 1986 (jf. Finansministeriets cirkulære af 1. april 1986).

For øvrige personalegrupper kan der i overenskomst eller lignende være optaget bestemmelser om flyttegodtgørelse, der helt eller delvis svarer til de for tjenestemænd gældende.

Bestemmelser om den skattemæssige behandling af eksempelvis flyttegodtgørelsesydelse kan ikke betragtes som et løn- og ansættelsesvilkår, hvorom der kan indgås aftale mellem finansministeren og offentligt ansattes organisationer.

Spm. nr. S 997

Til *industriministeren* (6/4 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Er det tilladt at markedsføre det samme produkt under to forskellige navne og til to forskellige priser, og vil ministeren i bekræftende fald tage initiativ til at stoppe dette?«

Begrundelse

I bladet Forældre og Fødsel, marts 1987, gøres der opmærksom på, at Danatect beskyttelsescreme og brystvortecreme er to fuldkomne ens cremer. Den eneste forskel ud over navnet er prisen. Brystvortecremen koster ca. 37 kr. for 150 ml, og Danatect koster ca. 27 kr. for 200 ml.

Firmaet Danapharm, der fremstiller cremerne, har bekræftet, at det drejer sig om fuldkommen den samme creme.

Man spørger sig selv, hvad meningen er, og om forbrugerne virkelig skal føres bag lyset på denne måde.

Svar (21/4 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):